

A múlt időről általában

Mit jelöl a „múlt idő”?

A múlt idő azt jelzi, hogy egy esemény vagy történet már lejárt. A magyarban csak egy múlt idő van, így a múlt idejű igealakokat – kontextustól függően – többféleképpen fordíthatjuk angolra. Például a *vártam* igealak lehetséges fordításai: *I was waiting, I waited* vagy *I had waited*.

Igeragozás

Múlt időben az ige mindig *-t* vagy *-tt* jelet kap, amely közvetlenül az ige-tőhöz járul. (Az ige-tő általában az egyes szám harmadik személyű, határozatlan ragozású alak; pl. *lát*.) A *-t* vagy *-tt* jelet a személyrag követi.

→ Az ige-tő (108. oldal)

Jöttem, láttam, győztem.
(Julius Caesar)

jönni → *jöttem*, *látni* → *láttam*, *győzni* → *győztem*

ige-tő + *-t/-tt* + személyrag

A kétféle jel (*-t* és *-tt*) jelentése nem különbözik: csupán bizonyos esetekben a kötőhang + *-tt* kiejtése könnyebb.

- A legtöbb ige múlt idejét minden számban és személyben *-t* jellel képezzük.
- Az ige-k egy csoportjának múlt idejét a legtöbb személyben *-t* jellel képezzük, egyetlen esetben viszont (egyes szám harmadik személy, határozatlan ragozás) ezek az ige-k *-tt* jelet kapnak.
- Olyan ige-k is vannak, amelyek minden személyben *-tt* jelet kapnak.
- A kilenc ige, amelyek főnévi igeneve *-nni*-re végződik, múlt időben is rendhagyó.

1. *-t*

Zsuzsa *írt* egy könyvet.

2. *-t/-tt*

Olvastam.
Robi *olvasott*.

3. *-tt*

A méh *virágport gyűjtött*.
A méhek *virágport gyűjtöttek*.

4. Rendhagyó ige-k

A kutya csontot *evett*.

Múlt időben csak az a kilenc ige rendhagyó, amelyek főnévi igeneve *-nni*-re végződik. Minden más ige, amely jelen időben külön csoportot képez, itt az első három csoport valamelyikébe tartozik. Hogy melyikbe, azt a szó utolsó magán- vagy mássalhangzója dönti el.

About past tense in general

What does “past tense” mean?

The past tense is used to indicate that an action or an event happened a certain time ago. Hungarian has only one past tense. Therefore a verb in the past tense, e.g. *vártam* can have several translations depending on the context: it can mean *I was waiting, I waited, or I had waited*.

Conjugation

The verb in the past tense always receives a *-t* or *-tt* which is added to the verb stem. (The verb stem is usually the third person singular of the indefinite conjugation, e.g. *lát /see/*.) The *-t* or *-tt* is followed by the personal ending.

→ For more on the verb stem: *Az igető* (p. 108)

Jöttem, láttam, győztem.
I came, I saw, I conquered.
(Julius Caesar)

jönni → *jöttem* (to come → I came), *látni* → *láttam* (to see → I saw),
győzni → *győztem* (to win → I won)

verb stem + *-t/-tt* + personal ending

Note that the two endings (*-t* and *-tt*) do not differ in their meaning: the *-tt* (often connected to the stem with a vowel) is usually used to facilitate pronunciation.

- Most verbs form their past tense with a *-t* for every person.
- Certain verbs form their past tense with a *-t* for most persons, and in one case (third person singular, indefinite conjugation) with a *-tt*.
- Other verbs receive a *-tt* for every person.
- The past tense of the nine verbs in which the infinitive ends in *-nni* is irregular.

1. *-t*

Zsuzsa írt egy könyvet.
Susan wrote a book.

2. *-t/-tt*

Olvas^tam. I was reading.
Robi olvas^{ott}. Rob was reading

3. *-tt*

A méh virágport gyűjtö^{tt}.
The bee collected pollen.
A méhek virágport gyűjtö^{ttek}.
The bees collected pollen.

4. Irregular verbs

A kutya csontot ev^{ett}.
The dog ate a bone.

Note that most verbs that form a separate group for the present tense conjugation do not have a special conjugation for the past tense: they are part of the groups 1, 2 or 3. It is their last vowel or consonant that will determine where they belong.